

R.M. Mc Cheyne

HET HUISGEZIN VAN BETHANIË. 1ste preek

„En er was een zeker man krank, genaamd Lazarus, van Bethanië, uit het vlek van Maria en haar zuster Martha. (Maria nu was degene, die de Heere gezalfd heeft met zalf, en Zijn voeten afgedroogd heeft met haar haren, welker broeder Lazarus krank was). Zijn zusters dan zonden tot Hem, zeggende: Heere! zie, dien Gij liefhebt, is krank. En Jezus, dat horende, zeide: Deze krankheid is niet tot den dood, maar ter heerlijkheid Gods, opdat de Zone Gods door dezelve verheerlijkt worde.” (Joh. 11 : 14)

„De mens wordt geboren tot moeite, gelijk de vonk die opwaarts vliegt.” Ziekte gaat rond, zij spaart noch rijken, noch armen. Soms worden jongen, soms ouden, soms zij, die in de kracht van hun leven zijn, op een ziekbed uitgestrekt. „Gedenkt de krankten, alsof u mee krank waart.” De redenen, waarom God ziekte zendt, zijn zeer verschillend:

1ste. Soms voor de bekering van een ziel. In dagen van gezondheid spreekt het Woord niet altijd tot het hart. De wereld is alles. Haar vreugde, haar genoegens, haar bewondering houdt uw geest bezig. Soms legt God u op een ziekbed neer, en toont u de zonden van uw hart aan, en de ijdelheid der aardse genoegens, en brengt de ziel er toe, om in Christus voor eeuwig een schuilplaats te zoeken. O, gelukkig die ziekte, die de ziel tot Jezus brengt!

2e. Soms voor de bekering van vrienden. Als de verbondenen ten strijde uittoegen, dan knielden zij op het veld neer en baden. En dit was een van hun gebeden: „Heere, neem degenen die rijp zijn, en spaar de groenen.” (Richard Cameron) Dit doet God soms in huisgezinnen. Hij werpt het biddende kind, dat bijna bespot werd, op een ziekbed, opdat de overigen zich mogen bekeren en bidden.

3e. Soms is het een oordeel. Als aardsgezinden lange tijd in de zonde blijven voortleven, niettegenstaande het Woord en de waarschuwingen van leraars, dan toornst Hij over hen en zij vergaan. „En man, die dikwijls bestraft zijnde, de nek verhardt, zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan zij.” (Spr. 29 : 4). „Daarom zijn onder u vele zwakken en krankten, en velen slapen.” (1 Kor. 11 : 30).

Een ander geval hebben wij nu voor ons, een kind van God die ziek is, opdat Christus in hem moge verheerlijkt worden.

I. Het geval, de persoon. „Er was een zeker man krank, genaamd Lazarus.”

Lazarus was duidelijk een kind Gods, en toch was hij krank. Hoe hij tot die genade gekomen is, wordt ons niet gezegd; zijn naam wordt vroeger nooit genoemd. Indien wij gissen mogen, dan is het waarschijnlijk, dat Maria de eerste in dit huisgezin was, die de

Heere kende; misschien hield later Martha op met „veel dienen,” en zette zich ook neer aan de voeten van Jezus; beiden overreedden haar broeder Lazarus, om ook tot Jezus te komen. In elk geval was hij een kind van God. Hij leefde in een vroom huisgezin. Allen in het huis waren kinderen Gods. Gelukkig huisgezin van Bethanië, dat hand aan hand de heerlijkheid tegemoet gaat! Nu treedt de ziekte het huis binnen. Christus had hem bijzonder lief: „Heere, die Gij liefhebt, is krank.” „Jezus had Martha, en haar zuster en Lazarus lief.” „Lazarus, onze vriend slaapt.” Evenals Johannes, de discipel die Jezus liefhad, zo had Jezus Lazarus bijzonder lief. Ik kan u niet zeggen waarom. Hij was een zondaar gelijk andere mensen, maar misschien gaf Jezus hem, na zijn bekering, meer van Zijn beeld dan aan andere gelovigen. Eén ding is zeker Jezus had hem lief, en toch werd Lazarus ziek.

1. Leer hieruit anderen niet te veroordelen, wanneer zij in droefheid zijn. De drie vrienden van Job trachtten hem te overtuigen, dat hij een slecht mens en een geveinsde moest wezen, omdat God hem verdrukt had. Zij wisten niet, dat God Zijn eigen lieve kinderen kastijdt. Lazarus was krank; de bedelaar Lazarus was vol zweren; Hiskia was krank tot sterven toe, en toch had Jezus deze allen zeer lief.

2. De kinderen Gods behoren niet aan Zijn liefde twijfelen, wanneer Hij bedroeft. Christus had Lazarus bijzonder lief en toch kastijdde Hij hem zwaar. Een wondarts heeft eerst recht medelijden met zijn lijder, als hij het lancet in de wond steekt en deze tot de grond toe peilt. En zo ook Christus. Hij ziet de Zijnen teer aan wanneer Hij ze bedroeft. Twijfel niet aan de heilige liefde van Jezus voor uw ziel, wanneer Zijn hand zwaar over u is. Jezus had Lazarus niet minder lief, toen Hij hem kastijdde, maar zelfs meer, „gelijk een Vader de Zoon, in dewelke Hij een welbehagen heeft.” (Spr. 3 : 12). Als een goudsmid het goud in de smeltkroes werpt, dan kijkt hij ernaar.

II. De plaats. Van Bethanië, uit het vlek van Maria, en haar zuster Martha.

Bethanië is een lief en eenzaam dorpje, ongeveer twee mijlen van Jeruzalem, en ligt op de Olijfberg. Op de huidige dag is het vol van vijgenbomen, olijfbomen en granaatbomen. Maar in de ogen van Christus was het nog dierbaarder, het was „het vlek van Maria en haar zuster Martha.” Waarschijnlijk woonden zij in een nederige woning, onder de schaduw van een vijgenboom. En deze woning was Jezus dierbaar. Dikwijls, wanneer Hij van de Olijfberg kwam en deze woning naderde, dan werd Zijn hart verblijd. Dikwijls zat Hij onder hun vijgenboom, en sprak met hen over het Koninkrijk Gods. Zijn Vader had deze woning lief, want zij, die er in waren, waren rechtvaardigen. En de engelen wisten het wel, want dag en nacht dienden zij daar drie erfgenamen van de zaligheid. Geen wonder dus, dat Hij die plaats noemde „het vlek van Maria en haar zuster Martha,” zo werd het genoemd in de hemel.

Zo is het nog. Wanneer de wereld aan onze stad denkt, dan noemt zij haar de stad van een rijke koopman, of van een geleerde, of van een grote staatkundige, die even goed een misslag begaat als een vriend des volks, of zij noemt haar de stad, waarnaast een rijk edelman woont. Maar in de hemel is onze stad even goed bekend als het vlek van Maria en Martha. Misschien geeft een arm vlieringkamertje, waarin een kind Gods woont, deze stad een naam in de hemelen.

Lieve gelovigen, hoe groot is de liefde van Christus jegens u! Hij kent de stad waarin u woont, het huis waar u bent, de kamer waar u bidt. Dikwijls staat Hij aan de deur en steekt Zijn hand door de deur: „Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij.” (Jesaja 49 : 16). Gelijk een bruidegom de plaats liefheeft, waar zijn bruid woont, zo zegt Christus dikwijls: „Daar wonen zij voor wie Ik stierf.” Wees hierin gelijk Christus. Wanneer een koopman op de wereldkaart ziet, dan wendt Hij zijn ogen naar die plaatsen, alwaar zijn schepen varen; een krijgsman ziet naar de plaatsen, waar vroeger oorlog gevoerd is, of waar sterke vestingen stonden, maar een gelovige moet gelijk Jezus zijn hij moet de plaatsen liefhebben, waar gelovigen wonen.

III. De boodschap. Zij zonden tot Hem.

1. Dit schijnt hun eerste toevlucht geweest te zijn toen de ziekte kwam. „Zijn zusters zonden tot Jezus.” Zij achtten geen lichamelijke kwalen te gering voor Hem. Het is waar, Hij had haar geleerd, dat slechts „één ding nodig is,” en Maria had het goede deel uitgekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen, toch wisten zij wel, dat Jezus het lichaam niet verachtte. Zij wisten, dat Zijn hart met iedere soort van droefheid medelijden had; daarom zonden zij heen tot Jezus. Dit moest u ook doen: „Roep Mij aan in den dag van de benauwdheid, Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren.” (Psalm 50 : 15). Bedenk, dat er geen droefheid te groot noch te klein is, om er mee tot Hem te komen: „Laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God.” (Filip. 4 : 6). „Werpt al uw bekommernissen op God.” Ga tot Jezus met wat het ook zijn mag. Sommigen vertrouwen in Christus met hun ziel, maar niet met hun lichaam; met hun zaligheid, maar niet met hun gezondheid. Hij heeft graag, dat men met de kleinste dingen tot Hem gaat.

(1) De beweegreden. „*Heere, dien Gij liefhebt, is krank.*”

Indien een wereldling tot Christus gezonden had, dan zou hij een andere reden opgegeven hebben. Hij zou gezegd hebben: Hij, die U liefheeft, is krank. Hij heeft in Uw naam geloofd, hij heeft U voor de wereld beleden, smaadheden om U wentwil gedragen. Martha en Maria wisten beter hoe met Jezus te onderhandelen. Haar enige beweegreden was in de boezem van Jezus: „Heere, dien Gij liefhebt, is krank.”

1ste. Hij had hem lief met een bijzondere liefde. Jezus had hem lief van alle eeuwigheid.

2e. Met een aantrekkende liefde. Hij trok hem af van de toorn, van nog langer de zonde te dienen.

3e. Met een vergevende liefde. Hij trok hem tot zich en wiste zijn zonden uit.

4e. Met een staande houdende liefde. „Wie anders kan mij staande houden dan Gij?” Hij, voor wie U gestorven bent, die U uitverkoren, gereinigd, en tot nu toe bewaard hebt „hij, die U liefhebt, is krank.”

Spreekt zó tot Jezus, lieve gelovigen. Dikwijls ontvangt u niet, omdat u kwalijk bidt: „U bidt en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat u het in uw wellusten doorbrengen zou.” (Jak. 4 : 3). Dikwijls vraagt u de Heere iets hoogmoedig, alsof u een hoog persoon waart, zodat, indien Christus uw gebed verhoort, het uw lusten nog meer zou strelen. Leert te bukken in het stof en steunt op Zijn eigen vrije liefde. U hebt mij liefgehad, ofschoon er niets goeds in mij was: verloochen Uw liefde niet! „Laat niet varen de werken Uwer handen!” (Psalm 138 : 8).

(2) Een heilige bescheidenheid in het gebed.

Zij leggen hun noden aan Zijn voeten terneer en laten ze daar rusten. Zij zeggen niet: *Kom spoedig, Heere, en genees hem.* Zij kennen Zijn liefde zij geloven Zijn wijsheid. Zij laten het aan Hem over: „Heere, dien Gij liefhebt, is krank. „Zij wierpen ze voor de voeten van Jezus, en Hij genas hen.” (Matth. 15 : 30). Zij klaagden niet, maar lieten hun noden voor zich klagen. „Laat uw begeerten bekend worden bij God.” (Fil. 4 : 6).

Leer hieruit, dat het gebed niet bestaat in vurig te klagen, maar in vurig te geloven. Hij, die het meest in de liefde en de macht van Jezus gelooft, zal het meeste door het gebed verkrijgen. Het is waar, de Bijbel verbiedt u niet om alle beweegredenen te gebruiken en om voor bijzondere gaven te bidden, zoals voor de herstelling van zieken vrienden. „Mijn dochttertje is in haar uiterste; ik bid U, dat Gij komt en de handen op haar legt, opdat zij behouden worde, en zij zal leven.” (Markus 5 : 23). „Heere, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zou inkomen. Maar spreek alleenlijk een woord en mijn knecht zal genezen worden.” (Matth. 8 : 8). Toch is er een heilige bescheidenheid in het gebed, die sommige gelovigen weten te gebruiken. Gelijk deze twee zusters haar bede aan Zijn voeten legden: „Heere, zie, dien Gij liefhebt, is krank.”

IV. Het antwoord.

1. Een woord van belofte. „Deze krankheid is niet tot de dood.” Dit was een onmiddellijk antwoord op het gebed. Hij kwam niet Hij genas niet maar Hij sprak slechts een woord dat voldoende was om haar gelukkig te maken: „Deze krankheid is niet tot de dood.” De bode ging heen, trok de Jordaan over en voor zonsondergang bereikte hij misschien ademloos het vlek Bethanië. Met een angstig gelaat liepen de zusters hem tegemoet om te weten wat Jezus gezegd had. Goede tijding! „Deze krankheid is niet tot de dood.” Zalige belofte! Het hart van de zusters is vertroost, en zonder twijfel delen zij haar vreugde de stervende mee.

Maar hij wordt zwakker en zwakker, en als zij met een betraand oog een blik werpen op zijn bleke wangen, dan begint haar geloof bijna te wankelen. Maar Jezus heeft het gezegd en Jezus kan niet liegen: indien het niet zo was, dan zou Hij het ons gezegd hebben. „Deze krankheid is niet tot den dood.” Eindelijk blaast Lazarus naast zijn wenende zusters de laatste adem uit. Zijn oog is dof zijn wangen zijn koud hij is dood. En toch heeft Jezus gezegd: „Niet tot de dood.” De vrienden komen samen om het lichaam naar het graf in de spelonk te dragen. En toen de zusters van het graf wederkeerden, sterft haar geloof haar harten zijn zeer terneer geslagen. Wat meende Hij door te zeggen: „Niet tot den dood?”

1. Leer hieruit op Christus' woorden te vertrouwen, wat ook het uitwendige zijn moge. Wij leven in donkere tijden. Iedere dag worden de wolken zwaarder en komen zij lager. De vijanden van de sabbat worden toornig. De vijanden van onze Kerk worden meer en meer wanhopig. De zaak van Christus wordt overal bedreigd. Maar wij hebben een zalig woord van belofte: „*Deze krankheid is niet tot de dood.*”

Donkerder tijden zullen nog komen de wolken zullen breken en Schotland weldra met een vloed van ontrouw bedekken, en velen zullen als Maria zeer ter neer geslagen zijn. Heeft Gods woord ooit gewankeld? Nee, nooit! „Onze krankheid is niet tot den dood.” De doodsbeenderen van Israël zullen leven. Het pausdom zal zinken gelijk een molensteen; weduwstaat en verlies van kinderen zal het op één dag overkomen. De koningen van Tarsis en de eilanden zullen hun knieën voor Jezus buigen. Jezus zal heersen totdat al Zijn vijanden onder Zijn voeten zullen gelegd zijn, en de gehele wereld zal weldra een ware sabbat genieten.

2. De uitlegging: „... Maar ter heerlijkheid Gods, opdat de Zoon Gods door dezelve verheerlijkt worde.” Sommigen konden vragen: waarom was Lazarus dan krank? Antwoord: „Ter heerlijkheid Gods.” Hierdoor werd Christus op een duidelijke wijze bekend gemaakt:

1ste. Zijn bewonderenswaardige liefde voor de Zijnen werd hier gezien, toen Hij aan het graf weende.

2e. Zijn macht om de doden op te wekken. Hij toonde te zijn de Opstanding en het Leven, toen Hij uitriep: „Lazarus, kom uit.” Christus werd nu meer verheerlijkt dan indien Lazarus niet krank en gestorven was geweest.

Zo ook in al het lijden van Gods volk. Soms zegt een kind van God: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? Ik wil leren, prediken, en grote dingen voor u doen. Soms is het antwoord: *u zult om Mijnen wil lijden*. Het toont aan de macht van het bloed van Christus, wanneer het vrede geeft in een uur van benauwdheid, wanneer het gelukkig kan maken in ziekte, in armoede, in vervolging en in dood. Verwonder u niet als u lijdt, maar verheerlijk God. Het brengt een genade teweeg, die in tijden van gezondheid niet kan gezien worden. De persing van de druiven brengt voort het zoete sap van de wijn; zo ook brengt de droefheid teweeg onderwerping, verlatenheid van de wereld en volkomen rust in God. Maak gebruik van uw beproevingen terwijl u er in bent.